

Politolog Roček: Americký důstojník ruským vojenským expertem, řekl, co už víme

- CZ24 News | 10. září 2023

Komsomolskaja pravda 7. září Léta Páně 2023 lákala čtenáře na titulek, že se dozví, proč USA budou eskalovat současný střet s Ruskem. Článek by nebyl zajímavý, kdyby nešlo o rozhovor se zajímavou osobou.

Na úvod publicista František Roček v komentáři pro Prvnizpravy.cz uvádí: ***Většinou prolétnu ruské a ukrajinské noviny jen pro jistotu, protože v jakékoliv válce zprávy zúčastněných stran jsou většinou těžko ověřitelné a zkreslené a jsou i bez hlubších souvislostí. Stejně bezvýznamné kecy ukrajinského typu jsou i v českém mainstreamu. Ale u tohoto článku (rozhovoru) jsem přibrzdil.***

Vzpomínka na Nový svět

Rozhovor (<https://www.kp.ru/daily/27552/4819839/>) byl zajímavý tím, že hovořil Stanislav Krapivnik. Zná americkou armádu zevnitř. Z 51 let žil 32 ve Spojených státech. Jeho rodina se přestěhovala do Nového světa z Luhanska v roce 1979, když bylo Stanislavovi 7 let. V USA vystudoval střední školu, získal tři diplomy vysokoškolského vzdělání, sloužil jako tankový důstojník a u pěchoty. Byl vojenským poradcem v Gruzii, sloužil na vojenských základnách v Německu, Makedonii a Bosně. Prošel školou výsadkových sil.

Krapivnik odmítl hodnost majora a opustil americkou armádu v roce 2004. Později pracoval ve velkých ropných a plynárenských společnostech, od roku 2010 zastupoval jejich zájmy v Rusku. Do Ruské federace zprostředkoval půl miliardy dolarů západních investic. V roce 2014 Stanislav odešel a zůstal v Rusku.

Důvod odchodu z armády a nakonec odletu na vždy do Ruska? ***“Ve všech plánech bylo Rusko pravděpodobným protivníkem a já jsem se nechtěl připravovat na válku se svými lidmi,”*** uvedl důstojník. Též uvedl, že Ukrajina je umělý výtvar vynalezený Leninem. A Luhansk je Novorusko, původní ruské země. Vždycky to tak chápal.

V Rusku si založil dvě firmy a malou kavárnu. Bylo to logické, protože předtím pracoval v Moskvě jako zástupce americké velké společnosti. Ale nepředstavoval výjimečnou personu. Sice po přestěhování do Ruska se podělil o své zkušenosti v americké uniformě, ale pozornosti se mu dostalo teprve po letech. Kvůli válce o Novorusko s Ukrajinou až v posledním roce začal pracovat jako vojenský a politický expert. Sice opustil americkou armádu v hodnosti kapitána před 20 lety, ale jeho znalosti armádní mentality aneb funkce amerického vojenského systému, na to se nezapomíná.

Ale v rozhovoru se čtenář nic převratného nedozvěděl. O tom, že vojenskou administrativu USA nezajímá příměří, natož mír na Ukrajině, o tom se více dozvíte z amerického oficiálního vojenského tisku. Z některých článků se přitom dozvíte, že americká armáda se musí intenzivně připravovat na válku s Čínou. Někdo by si mohl myslet, že už nejde o pokračování studené války, ale začala civilizační válka Západu se zbytkem světa...

Neřekl nic převratného, ale přesto...

Rozhovor přináší obecně známé nebo obecně předpokládané. Např. emeritní ruský kapitán US ARMY tvrdí: Válka s Ruskem je plánována na nejvyšší úrovni. Sloužil v americké armádě 11 let.

Poprvé pocítil, že konec studené války je mýtus, v roce 1999.

„Poté jsem byl kapitánem a připojil jsem se k operační skupině velitelství 18. výsadkového

sboru. A viděl jsem, že ve všech plánech a scénářích je ruská armáda považována za našeho protivníka. Byly použity profily ruských generálů, spisy na nich byly velmi podrobné, včetně manželek, milenek a špatných návyků. Zřejmě to byla data CIA, která byla sbírána po celá léta. Předtím jsem se nemusel podílet na vojenském plánování, sloužil jsem na nižších úrovních. Ale i tehdy, při střelbě, terče zobrazovaly ruské vojáky a ruskou techniku. Zdálo se mi, že to byl náhodný atavismus studené války. Ale když jsem se dostal na velitelství výsadkového sboru, uvědomil jsem si, že příprava na válku s Rusy je strategické plánování na nejvyšší úrovni.

Na otázku, pokud se americká armáda začne přímo účastnit konfliktu na Ukrajině, jak by to mohlo vypadat, jeho hypotézy jsou mlhavé.

Na otázku kdo zvítězí, byla odpověď již zajímavější: **„Je těžké předvídat. Ale neřekl bych, že Američané zvítězí. Jejich vojenský systém je v hluboké krizi. Jedním z důvodů je, že téměř 20 let bojovali v Afghánistánu a Iráku na úrovni brigád. Nyní se snaží vrátit na úroveň divízi, včetně divízi těžkých tanků. Ale není možné to udělat rychle, takový přechod bude trvat roky. Lidé zapomněli jak bojovat s velkými formacemi, musíte začít od nuly.**

Zavedení LGBT a transgender lidí do armády také přineslo mnoho problémů. Ženy začaly být přijímány do pěchoty a tankových jednotek a je pro ně fyzicky obtížné se tam dostat. Mnoho zkušených lidí odešlo kvůli experimentům s očkováním - armáda v USA byla skutečně přeměněna na morčata. V důsledku toho armáda nemá dostatek rekrutů. Loni jich nedostali 24 tisíc. To jsou dvě divize! Existují problémy s disciplínou a s morálním klimatem. Došlo to tak daleko, že veteráni odrazují své děti od toho, aby šly sloužit. A to navzdory skutečnosti, že armádní dynastie ve Spojených státech byly vždy nejspolehlivějším zdrojem nových bojovníků.“

O problémech s disciplínou a s morálním klimatem a nezájmem mládeže z vojenských rodin se píše oficiálně i v USA např. na breakingdefense.com.

Jak kdo bojuje?

Zajímavá byla otázka: Hodně se mluví o přípravě ozbrojených sil Ukrajiny podle standardů NATO. Jaké jsou jejich výhody a nevýhody?

Emeritní ruský kapitán US ARMY odpověděl: „Neexistují žádné normy NATO nebo Ruska. Všechny armády se učí z vlastních zkušeností i zkušeností ostatních. Uplatnili Ukrajinci ve své “protiofenzívě” nějaké standardy NATO? Byla to velmi slabá kopie, nebyla tam žádné letecké zajištění, žádná dostatečná hustota palby. Neútočili s více než jedním praporem. I když museli prolomit obranu s nejméně dvěma brigádami. Ženisté měli pokrýt pole kouřem, aby místo průlomu nebylo viditelné. A kvůli těžkému dělostřelectvu by nikdo neměl možnost zvedat hlavy. Nic z toho se nestalo a ani nemohlo stát. Po dobu 3-4 měsíců není možné připravit prapor a ještě více brigádu na tak obtížnou práci, takže výsledek “protiofenzívy” byl předem daný.“

Na otázku ideologie, resp. konceptu “hrdinství”, “ani krok zpět”, “zemři sám a pomoz svému kamarádovi”, kapitán uvedl, že Západ má jiný přístup. V Rusku existuje koncept “zemřít, ale vykonat”. Uvedl: „Američané a Evropané nemají něco jako “bojovat do posledního muže”. Když jste obklíčeni a dojde vám munice, není pro ně nic hanebného, aby se vzdali nepříteli. A v tomto ohledu na nás pohlížejí jako na divochy. Předpokládá se, že bojovat do posledku je známkou technologické slabosti. A také považují za slabost, že se snažíme chránit civilní obyvatelstvo. Na Západě nikdo nikdy nepřemýšlel o civilistech. Pokud dojde k bitvě, pak je normální spálit nepřátelská města spolu s obyvateli. Pokud to neuděláte, jste slaboch.“

Od ideologie k realitě

Emeritní kapitán US ARMY Krapivnik si dopřával i politické zapšklosti ze zklamání s jeho americkou zkušeností. **„Když říkal: „... považují za slabost, že se snažíme chránit civilní obyvatelstvo. Na**

Západě nikdo nikdy nepřemýšlel o civilistech... Pokud dojde k bitvě, pak je normální spálit nepřátelská města spolu s obyvateli. Pokud to neuděláte, jste slaboch.“

Potom své tvrzení upřesnil slovy: „***Spojené státy a Británie nikdy neměli silnou pěchotu, ale mají silné námořnictvo a letectvo. Neváhali srovnat se zemí města Japonska, Německa, severní Francie a Itálie. A pak shodili více bomb na Vietnam než na Německo.“***

Odpověď je příliš zapškle paušalizující. Západní státy dbají na to, aby mohly proklamovat chránění civilistů v bojových situacích, a na druhou stranu z konfliktu obviňují ze zabíjení civilistů. Tuto praxi vesele kopíruje ukrajinský válečnický piár a ruský jakby smet. Teprve když se situace vyostřuje a konflikt se stává rozsáhlejším a patovějším, zábrany mizí. Vítězí účelovost. Takový byl průběh druhé světové války, korejské i vietnamské války, takové byly asi i některé epizody v Afghánistánu a Iráku. V tom smyslu lze rozumět slovům: „***V posledních letech se Spojené státy obecně snažily bojovat z dálky - s letadly a raketami ...“***

Následovaly otázky, na které již známe odpověď. Např. na otázku zda mohou použít Severoamerikáni stejnou taktiku v současném konfliktu, expert kroutí hlavou: Budou bojovat proti silné ruské protivzdušné obraně. A naše letadla a vrtulníky nejsou o nic slabší než jejich vlastní.

Nebo na Ukrajině ukázalo, že tanky Leopard a bojová vozidla Bradley hoří dokonale. Jsou americké tanky Abrams silnější? Expert říká, že ne. Všichni kdo trochu sledují svět válečnických hraček, vědí, že na Ukrajinu půjde starý model tanku M1 Abrams. Expert upřesňuje, že bude mít 120 milimetrový kanon, ne 105 mm původní kanon menší ráže. Ale to je jediný rozdíl od starých strojů. Pancír je ocelový, není kompozitní jako u nejnovějších modelů. Takže ano, nebudou hořet hůř než Leopardi.

Bitva o Rabotino je co?

Zazněla ideologicko - politická - propagandistická otázka: Jak se vaši bývalí kolegové američtí důstojníci staví ke konfliktu na Ukrajině? Jsou připraveni jít do bitvy?

Emeritní ruský kapitán US ARMY uvedl racionální pohled ochucený troškou jedu: „***Neřekl bych, že všechen americký lid touží bojovat. Ale pokud stát rozpoutá válku, armáda půjde provést rozkaz, v armádě byste neměli počítat s nepokoji. Ti, kteří slouží, jsou zombifikováni propagandou, stejně jako většina populace. Od rána do večera slyší, že Rusko má slabou armádu s chátrajícím vybavením. Vědomí Američanů formují hlavní média země a existuje absolutní monopol na informace. Rozumní a nezaujatí odborníci nejsou zváni do velkých talk show, protože neříkají, co je potřeba. A stovky “správných” generálů a analytiků čtou text, který jim byl dán.“***

Dnes je ve válečnické módě hovořit o bojích o Rabotino. Prostě se v jednom místě zasekla fronta, více se nahromadilo úsilí cosi dobít. Emeritní ruský kapitán US ARMY dobře vystihl, že Rabotino je malá vesnice ve vzdálených stepích, náhodný bod na válečnické mapě. Tamní střety jsou prezentovány téměř jako bitva o předměstí Moskvy. Emeritní kapitán, který odmítl povýšení na majora, má pravdu, ale to je všední válečnická propaganda. Na ruské straně jsou tamní tvrdé boje prezentovány naopak bez velkého komentování.

Další otázky stejného typu: Jsou problémy Ukrajiny důležité pro běžné občany USA?

Čtvrtina Američanů nemůže najít Ukrajinu na mapě. Většina z nich se snaží přežít ve velmi složité ekonomice, střední třída přežívá od výplaty k výplatě. Získávají informace z mediálních zpráv a berou vše za bernou minci.

Způsobuje LGBT a transgender propaganda vnitřní protesty mezi Američany? Nebo ji podporují?

„Samozřejmě jsou protesty - to bylo jasně viditelné během útoku na Kapitol v lednu 2021. Lidé se však staví proti domácí politice, ne proti zahraniční politice. Zároveň většina, 60 procent, nenávidí homosexuály a trans gender lidi, to vím jistě. Ale ve Státech je situace, kdy proti tomu nikdo neotevře ústa. Protože okamžitě ztratíte svou práci a už ji nenajdete. Lidé protestují mlčky. Nechodí do LGBT restaurací, nedívají se na filmy, nekupují značky,

kteřé s tím souvisí. To byl například případ jednoho druhu piva - začal ho inzerovat trans genderový človíček. Prodeje piva se propadly... Odjel jsem v roce 2010 a naposledy jsem byl v USA v roce 2018. Pokud dříve bylo možné říci něco jiného, pak později byla taková svoboda slova, kdy je svobodné pouze slovo na podporu LGBT lidí. V Coloradu byla pekárna, která odmítla upéct dort na homosexuální svatbu, demonstrativně byla zničena soudy...

Epilog

Poslední otázka: O čem teď sníte? Ruský a přitom americký armádní kapitán odpověděl: „Neptáte se na světový mír, že ne? I když existuje takový sen. Nejvíce ze všeho sním o tom, že budu nosit uniformu ruského důstojníka. Nejen ji obléknout, ale stát se důstojníkem. Apeloval jsem na ruské ministerstvo obrany, řekli mi: “Ne.” Ale sen zůstává. Pokud dojde ke konfliktu mezi našimi zeměmi, budu mít ještě čas získat nárameníky důstojníka a prospět Rusku.“

Čekal jsem od rozhovoru více, byla to spíše agitka. Ale některé agitky jsou i dojemné. Např. 8. září Komsomolskaja pravda vyvrhla na web článek: **“Tvůj anděl mě chrání: bojovník se mohl setkat s dívkou, jejíž amulet mu nejednou zachránil život.”**

Dívka Saša, která vyrobila amulet, a bojovník (voják) se mohli setkat. Letos na jaře dorazil na frontu malý amulet panenky z bílého plátna v podobě anděla, který se stal talismanem bojovníka. **„Budovy se hroutily, lidé umírali. A přežil jsem,”** řekl novinám. Jako by ho strážný anděl skutečně zakryl svými křídly. Kdo mu dal tak silný amulet? Na přiloženém papírku byl popisek “Saša, 5 let”, příjmení dívky bylo nečitelné.

AUTOR: František Roček

[ZDROJ](#)